

Stížnost podaná na toto rozhodnutí u nss dovozuje proti nař. rozhodnutí, pokud se opřelo o ustanovení čl. 68 léčebného řádu, že ustanovení toto, určující, že léčebný fond platí za ošetřování svého člena v nemocnici jen částku podle nejnižší třídy nejbližší veřejné nemocnice, není obsaženo v zákoně z 15. října 1925 č. 221 Sb., upravujícím nem. pojištění veřejných zaměstnanců, a nemůže proto býti z něho nic proti stěžující si obci vytěženo. O této námitce uvážil nss toto:

V § 8 právě uvedeného zákona je stanoveno, že místo dávek uvedených v § 6 může býti (členu Léčebného fondu) poskytnuto bezplatné léčení a ošetřování v nemocnici nebo v jiném léčebném ústavě podle poslední třídy. K tomu je dodáno v § 10, že podrobnější ustanovení o tom, v jakém rozsahu a za jakých podmínek bude poskytována pomoc lékařů odborných, jakož i ustanovení o ošetřování v nemocnicích a jiných léčebných ústavech a o dopravě do nich (§§ 8 a 9) budou uvedena v léčebném řádě, jež vydá ústřední sbor Léčebného fondu. Tímto předpisem zmocnil zákon č. 221/1925 Sb. ústřední sbor Léčebného fondu, aby léčebným řádem upravil blíže rozsah a ošetřování členů Léčebného fondu v nemocnicích, a mohl proto ústřední sbor Léčebného fondu pojmouti do léčebného řádu ustanovení, jímž se nároku pojištěnců na léčení vyhovuje poskytnutím nemocničního ošetřování podle poslední třídy nejbližší veřejné nemocnice, když toto ustanovení žádnému předpisu zákona č. 221/1925 Sb. o pojistných dávkách neodporuje. Po této stránce mohl se proto žal. opíratí o ustanovení čl. 68 léčebného řádu jako o platnou normu.

Učinil-li tak právem v meritu věci, jest ovšem otázka jiná, které se stížnost dotýká dalším svým obsahem, uplatňujíc mimo jiné, že Anna R. se léčila ve veřejné nemocnici v Olomouci, jež nebyla její nejbližší veřejnou nemocnicí a měla vyšší sazby, než nejbližší nemocnice v Kroměříži, na poukaz Léčebného fondu a proto nebyla povinna hraditi sama rozdíl mezi uvedenými sazbami nejnižších tříd, nýbrž povinnost ta stihala sám Léčebný fond. Poukazem na tento stav se bránilo stěžující si město již v řízení správním, leč žal. úřad nezaujal k němu stanoviska ani po stránce právní ani po stránce skutkové. Je proto nař. rozhodnutí stíženo podstatnou vadou řízení.

Č. 12.929.

Živnostenské právo: * Živnostenský úřad nemůže odepřítí schválení stanov živnostenského společenstva o omezení počtu učňů jen s ohledem na ustanovení § 113 živn. řádu, podle něhož nemohou provozovatelé živnosti omezováni býti společenstvem při výkonu své živnosti více, než podle živn. řádu je přípustno.

(Nález z 9. června 1937 č. 8673/34.)

V ě c: Zem. společenstvo mistrů kominických na Moravě v Brně proti rozh. min. obchodu z 21. listopadu 1933 o změně stanov.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Valná hromada společenstevní stěžujícího si společenstva se usnesla 14. května 1933 na změně § 11 lit. h) svých stanov v tom smyslu, že každý člen nebo nájemce živnosti může přijmouti pouze jednoho učně, ať pracuje sám nebo s pomocníky, a že dalšího učně může člen společenstva přijmouti toliko na každých dalších pět pomocníků.

Zem. úřad v Brně odepřel výměrem z 20. září 1933 schváliti uvedenou změnu § 11 lit. h) stanov z důvodu, že toto ustanovení znamená přílišné omezování členů společenstva, pokud se týká provozování živnosti kominické, což odporuje předpisu § 113 živn. řádu, podle něhož nikdo nesmí býti při nastupování a provozování živnosti omezován společenstvem více, nežli připouští zákon.

Nař. rozhodnutím nevyhovělo žal. min. odvolání společenstva a potvrdilo výměr I. stolice z důvodu v něm uvedeného.

O stížnosti na toto rozhodnutí nss uvážil:

Jak vysvítá z obsahu nař. rozhodnutí, převzavšího odůvodnění výměru I. stolice, odepřel žal. úřad v cestě instanční schváliti spornou změnu stanov jedině z toho důvodu, že odporuje předpisu § 113 živn. řádu. Předpis tento stanoví, že tím, že se zřídí společenstva, nesmí nikdo, chtěje se v živnost uvázati nebo ji provozovati, omezován býti, leč pokud v zákonu tomto jest ustanoveno. Smysl tohoto ustanovení je tedy ten, že člen společenstva může býti společenstvem v příčině nastoupení nebo provozování živnosti omezen jen tehdy a potud, pokud to živn. řád připouští. Koncentruje se tudíž dnešní spor na to, je-li podle živn. řádu společenstvo oprávněno stanoviti pro své členy závazně, kolik učňů v poměru k počtu pomocníků smějí ve své živnosti zaměstnávat. Odvolávajíc se na ustanovení §§ 100 a) a 114 živn. řádu, zodpovídá stěžující si společenstvo tuto otázku kladně a domáhá se proto zrušení nař. rozhodnutí pro nezákonnost. Po názoru nss dlužno stížnosti přisvědčiti.

Pojednávaje o účelech společenstva, stanoví § 114 živn. řádu v odst. 3 pod lit. b), že společenstvu náleží, aby pečovalo o spořádané poměry učednické tím, že vydá, pokud živn. řád neobsahuje ustanovení zvláštních, se schválením úřadu předpisy o podmínkách, za jakých kdo může míti učně vůbec a kolik jich býti může proti počtu pomocníků v živnosti. Důsledně stanoví § 126 živn. řádu, jednající o společenstevních stanovách a jejich obsahu, v odst. 2 pod lit. n), že stanovy mají obsahovati předpisy o tom, kterak se má pečovati o spořádané poměry učednické, zvláště pak, jaký má býti poměr počtu učedníků k počtu pomocníků v každé živnosti. V souhlase s těmito předpisy ustanovila novela k živn. řádu z r. 1907 v § 100 a), že, není-li pro jednotlivé živnosti určeno stanovami společenstva, jaký má býti poměr počtu učedníků k počtu pomocníků, může tento početní poměr určití ministr obchodu ve shodě s ministrem vnitra, vyslechnuv obchodní a živnostenskou komoru, způsobem nařizovacím. Z těchto předpisů vysvítá jasně, že živn. řád vyhradil společenstvu právo stanoviti se schválením živnostenského úřadu pro své členy závazné směrnice, jaký počet

učedníků smějí zaměstnávat v poměru k počtu pomocníků. Je-li tomu tak, pak ovšem na úpravu této otázky společenstvem nedopadá vzhledem k výhradě tam uvedené zákaz § 113 živn. řádu; odepřel-li tudíž žal. úřad schváliti spornou změnu stanov stěžujícího si společenstva, zmíněnou otázku právě upravující, jen proto, že změna ta se příčí ustanovení § 113 živn. řádu, ocítl se v rozporu se zákonem. Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zákona o ss, aniž soud měl vzhledem k obsahu nař. rozhodnutí, opřeného jedině o § 113 živn. řádu, příčinu řešiti otázku, nemohl-li snad žal. úřad se zřetelem k ustanovení § 114 odst. 3 lit. b) živn. řádu, podle něhož úprava poměrů učednických je podmíněna souhlasem živnostenského úřadu, úpravu v daném případě společenstvem provedenou zkoumati i s hlediska její vhodnosti a účelnosti a po případě z tohoto důvodu jí schválení odepříti.

Č. 12.930.

Živnostenské právo. — Řízení správní: * V řízení o schválení náměstka v živnosti hostinské po právu již provozované není živnostenské společenstvo stranou.

(Nález z 9. června 1937 č. 22.250/34.)

V ě c: Společenstvo hostinských a výčepníků v Rychnově n. Kn. proti rozh. zem. úřadu v Praze z 9. května 1934 o provozování hostinské živnosti náměstkem a jeho schválení.

V ý r o k: Stížnost se odmítá pro nepřípustnost.

D ů v o d y: Podáním z 23. září 1933 žádala zúč. strana Františka P., provozující od r. 1920 právem vdovským hostinskou živnost v domě čp. 49 v Rychnově n. Kn., aby jí bylo povoleno provozovati tuto živnost náměstkem a aby jako náměstek byl schválen její syn Rudolf P.

Okr. úřad v Rychnově n. Kn. výměrem z 18. října 1933 této žádosti nevyhověl, ježto žadatelka nepodala průkazu způsobilosti Rudolfa P. k provozování živnosti hostinské ve smyslu zákona č. 112/1927 Sb., resp. neprokázala, že jmenovaný je podle § 3 cit. zákona od podání průkazu způsobilosti osvobozen.

Žal. úřad, zrušiv nař. rozhodnutím k odvolání zúč. strany výměr I. stolice, vyhověl její žádosti za povolení provozovati zmíněnou živnost náměstkem a navrženého náměstka Rudolfa P. schválil, uznáv, že je podle § 3 odst. 1 bodu 1 lit. b) zákona č. 112/1927 Sb. od podání průkazu způsobilosti osvobozen.

Na toto rozhodnutí podává stížnost společenstvo hostinských a výčepníků v Rychnově n. Kn.

Maje rozhodovati o této stížnosti musil se nss v prvé řadě zabývati z moci úřední otázkou legitimace stěžujícího si společenstva bráti stížností k tomuto soudu v odpor rozhodnutí živnostenského úřadu, jímž bylo povoleno provozovati po právu již existující hostinskou živnost ná-